

ІЗМАЙЛОВ Енвер Серверович (12. 06. 1955, м. Фергана, Узбекистан) — гітарист, композитор. Народний артист України (2009). Гран-Прі 1-го Міжнар. конкурсу гітаристів Європи (м. Лозанна, Швейцарія, 1995). Закін. Ташкент. інститут культури (1990; викл. С. Алієв). З 15 р. самостійно навч. гри на гітарі. Дебютував в аматор. ансамблі. Згодом грав у джаз-ансамблі «Сато» (кер. Л. Атабеков), з яким виступав на джаз. фестивалях у Ташкенті (1981) та Фергані (1984). Пізніше ансамбль брав участь у фестивалях в Ашгабаті, Москві, Таллінні і Ташкенті. У складі «Сато» записав 2 альбоми: «Ефсане» (1986), «Обличчя друзів» (1987). Від 1988 — у Криму, де працював учителем музики у м. Джанкой. 1990 взяв участь у Таллінн. джаз. фестивалі, де виступив із сольною програмою. Відтоді переважно виступає соло. Грав у дуетах зі швейцар. ударником Б. Очалом, англ. саксофоністом і флейтистом Дж. Ворреном, рос. саксофоністом І. Бутманом, болгар. кларнетистом-віртуозом І. Папазовим та ін. 1995 створив і виступав у складі тріо «Мінарет» (разом з Р. Барі (ударні, перкусія) та Н. Рамазановим (флейта, саксофон). Від 2000 працює у Кримськотатар. муз.-драм. театрі. 2000–02 брав участь у проекті «Блек сі оркестра» (оркестр складався з музикантів країн бас. Чорного м.). Від 2002 співпрацює зі співачкою Л. Ізмайловою (його дочка). Для творчості І. характерне поєднання особливостей фольклору крим. татар, народів Балкан. країн та країн Сходу з виконав.

манерою гри на електрогітарі. На поч. 80-х рр. винайшов «дворучний» стиль гри на гітарі — «тепінг», особливістю якого є одночас. рух усіх пальців по грифі гітари, як по клавіатурі. Звук з'являється завдяки швидкому притисканню струн. Це дозволяє музиканту відтворювати одночасно мелодичну, басову лінію та акомпанемент, створює враження присутності на сцені цілого оркестру інструментів з клавішними, ударними, струнними та духовими. У репертуарі — автор. композиції «Д'Енвер блюз», «Кримчанка», «Татарський танок», «Прелюдія», «Тарантелла», «Для моєї коханої», «Кімоно», «Повернення», «Амазонка назавжди», «Затемнення», «Чорнобиль», «Судак», «Все для тебе», «Танок Гульміри», «Спомин», «Шкатулка», «Шлях на Ялту», «Горан (весільний танок)», «Узбецька рапсодія», «Беслан», «Кримський схід сонця», «Шлях на Балкани», «Гімн морю»; автор. обробки нар. мелодій; імпровізації на теми класич. джаз. творів. Учасник багатьох гітар., етногр., фольклор. та ін. муз. фестивалів в Україні та за кордоном. Гастролює у Молдові, Швейцарії, Франції, Бельгії, Німеччині, Фінляндії, Данії, Нідерландах, Туреччині, США, Австрії. Проводив майстер-класи у США, Нідерландах, Німеччині та Фінляндії. Випустив понад 30 компакт-дисків. Зіграв гол. роль у фільмі «Шлюб за розрахунком» (Росія, 2002, реж. Ю. Павлов). Про І. знято д/ф «З найкращими побажаннями! Енвер» (2005, реж. В. Мельникова, «Київнаукфільм»), «Повітря дому» (2009, реж. Н. Фірсич, з циклу докум. передач «Відкрита зона»).

Рекомендована література

1. Гордеева Л. Человек-оркестр покорил Донецк с помощью татарского джаза // Киев. ведомости. 1996, 21 марта;
2. Зинич Е. Феноменальный Измайлов // Правда Украины. 1997, 21 нояб.;
3. Подберезский Д. Энвер Измайлов: «Неправильный гитарист» // Jazz Квадрат. 1999. № 2–3;
4. Чекан Е. Лицом к джазу // ЗН. 2000, 15 июля;
5. Шеремет Г. Повернення «дворукого» гітариста // День. 2000, 4 серп.

Ю. В. Апанасенко

Бібліографічний опис:

Ізмайлов Енвер Серверович / Ю. В. Апанасенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13832>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).